

Bilaga 2 till kommunfullmäktiges protokoll 2003-06-10 § 5

Interpellationssvar 2 april

Interpellation (7), Skatteutjämningen

Det följande är mitt svar på ovanstående interpellation:

Moderaterna har skrivit fyra interpellationer som i grunden alla handlar om skattepolitik. Mitt svar gäller föreliggande interpellation (7), som är den tredje av de fyra interpellationerna. Den handlar om det interkommunala skatteutjämnningssystemet.

Moderaterna står isolerade i den ekonomiska politiken. De företräder ensamma en linje som innebär omfattande skattesänkningar och som i förlängningen betyder kraftigt minskad offentlig verksamhet. Deras skattepolitik har inte någon förankring hos stockholmarna. Valresultaten var bevis nog.

Stockholmsmoderaternas skattepolitik är ideologiskt betingad och tonläget är högt. Det råder absolut inget tvivel om deras grundinställning – skatterna är för höga och i huvudsak negativa för stadens utveckling. Skattefrågan diskuteras dessutom isolerat från den verksamhet som intäkterna faktiskt finansierar och de principer som ligger till grund för svensk skattepolitik. Det gäller även i frågan om det interkommunala skattutjämnningssystemet.

Det finns en bred uppslutning bakom principen ”skatt efter bärkraft” och att resurser överförs mellan individer och regioner, så även i Stockholm stad under denna mandatperiod. Det är en riktig princip att fördela resurser från rika kommuner till fattiga kommuner. Det säkerställer en likvärdig service och tillgänglighet i vård, skola och omsorg över hela landet. Moderaterna har argumenterat mycket kraftfullt mot hela systemet. Det är ingen hemlighet att de inte vill ha något utjämnningssystem överhuvudtaget. Moderaterna ser det inte som nödvändigt att fördela resurser från Danderyd till mindre välbeställda kommuner. Här finns en glasklar skiljelinje mellan oss och våra politiska motståndare.

Stockholm är nettobidragsgivare till detta system - det är rimligt och rättvist. Men dessvärre ser utvecklingen under de senaste åren och åren framöver problematisk ut. Det finns stor risk för att hela systemet, och därmed de goda principer som det vilar på, kan komma att ifrågasättas om utjämningen drivs bortom bärkraftsprincipen. De senaste prognoserna från utrednings- och statistikkontoret (USK) i Stockholms stad visar att detta är fallet. Stockholm kommer att betala alltmer till systemet under den närmaste 10-årsperioden. Uttaget från Stockholm är så stort att systemens legitimitet och Stockholms tillväxt, och därmed rikets tillväxt, kan hotas.

Ett fundamentalt problem är att systemet inte kompenserar Stockholm för vårt höga kostnadsläge vad gäller t ex löner, lokaler och boende. I klartext betyder det att våra medborgare måste betala mer för samma service. Skillnaden i lönenivåer för kommunanställda mellan riket i genomsnitt och Stockholm var för år 2001 ca 8 procent. Skillnaden har också ökat över tiden. När det nuvarande utjämnningssystemet utformades var skillnaderna betydligt mindre och förutsättningarna således annorlunda än idag.

Interpellationen avslutas med tre frågor.

1. Anser finansborgarrådet att dagens interkommunala skatteutjämningsystem är rimligt? Jag anser att frågan är besvarad med det ovanstående.

2. Är finansborgarrådet beredd att uppvakta regeringen för att få tillstånd en ändring av utjämningsystemet?

Moderaternas ideologiskt färgade argumentation i denna fråga under förra mandatperioden har försvårat för staden att få till stånd en seriös diskussion med övriga landet om systemet. Stockholm skall inte isoleras. Vi är en del av Sverige, och vi tänker ta vårt ansvar för landets utveckling. Den dialog vi redan har med regeringen och landets övriga kommuner skall vila på denna grund.

3. Vilka åtgärder är finansborgarrådet beredd att vidta för att informera stadens invånare om skatteutjämnningen?

Även informationen till, och kommunikationen med stadens medborgare måste vila på samma grund som beskrivits under fråga 2. Vi kommer kontinuerligt att föra en dialog med stadens invånare om systemet, men budskapet skall vara balanserat. Systemets legitimitet bygger på att det befrämjar tillväxt och att kostnader kompenseras. Den nuvarande konstruktionen kan förbättras avsevärt.

Med detta anser jag att interpellationen är besvarad.

Annika Billström